

Dosarul nr. 2ra-740/22
2-20019112-01-2ra-25052022

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. Gh. Bîrsan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Snejana Railean împotriva lui Alexandru Railean cu privire la partajul datoriilor comune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 11 februarie 2020, Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Railean, solicitând partajul datoriilor comune și anume: datoria în sumă de 10000 de lei MD, conform contractului de linie de credit nr. CRED14339 din 09 octombrie 2015; datoria în sumă de 20000 de lei MD, conform contractului privind emiterea și deservirea cardului de credit nr.3121372 din 06 noiembrie 2015 și datoria în sumă de 50000 de lei MD, conform contractului de credit nr. 18-5384-1/2016/222 din 17 noiembrie 2016, atribuirea lui Alexandru Railean a ½ din datoriile comune și anume: datoria în sumă de 5000 de lei MD, conform contractului de linie de credit nr.CRED14339 din 09 octombrie 2015; datoria în sumă de 10000 de lei MD, conform contractului privind emiterea și deservirea cardului de credit nr.3121372 din 06 noiembrie 2015 și datoria în sumă de 25000 de lei MD, conform contractului de credit nr. 18-5384-1/2016/222 din 17 noiembrie 2016, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 08 mai 2011 a fost înregistrată căsătoria cu Alexandru Railean. La data de xxxxx s-a născut fiul xxxxx. Prin hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, căsătoria a fost desfăcută.

În perioada aflării în căsătorie au dobândit bunuri imobile comune, anexând în confirmarea faptului dat certificatul din registrul bunurilor imobile.

Totodată, a menționat că, în perioada anilor 2015-2016, a încheiat mai multe contracte de credit și anume: contractul de linie de credit nr.CRED14339 din 09 octombrie 2015 în sumă de 10000 de lei; contractul privind emiterea și deservirea

cardului de credit nr. 3121372 din 06 noiembrie 2015 în sumă de 20000 de lei; contractul de credit nr. 18-5384-1/2016/222 din 17 noiembrie 2016 în sumă de 50000 de lei. În total, a împrumutat suma de 80000 de lei, însă nu mai are nicio datorie față de bancă, fiind achitate integral, conform certificatului nr. 454 din 02 decembrie 2019, certificatului nr. CIF12-7387.2019 din 19 decembrie 2019, certificatul nr. 425 din 04 decembrie 2019.

Reclamanta a precizat că, în perioada căsătoriei au fost contractate creditele, însă o parte din datorii au fost achitate de către ea după desfacerea căsătoriei. Sumele creditului au fost investite în reparația casei din r-nul xxxxx sat. xxxxx, ce le aparține ambilor.

Prin cererea prealabilă formulată la 27 ianuarie 2020 s-a încercat soluționarea amiabilă a litigiului, însă recepționând-o, pârâtul nu a reacționat.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Snejana Railean împotriva lui Alexandru Railean cu următoarele capete de cerere: partajul datoriilor comune ale Snejanei Railean și ale lui Alexandru Railean formate din: datoria în sumă de 10000 de lei MD, conform contractului de linie de credit nr. CRED14339 din 09 octombrie 2015; datoria în sumă de 20000 de lei MD, conform contractului privind emiterea și deservirea cardului de credit nr.3121372 din 06 noiembrie 2015 și datoria în sumă de 50000 de lei MD, conform contractului de credit nr. 18-5384-1/2016/222 din 17 noiembrie 2016; atribuirii lui Alexandru Railean a ½ din datoriile comune și anume: datoria în sumă de 5000 de lei MD, conform contractului de linie de credit nr.CRED14339 din 09 octombrie 2015; datoria în sumă de 10000 de lei MD, conform contractului privind emiterea și deservirea cardului de credit nr.3121372 din 06 noiembrie 2015 și datoria în sumă de 25000 de lei MD, conform contractului de credit nr. 18-5384-1/2016/222 din 17 noiembrie 2016; încasarea din contul lui Alexandru Railean în beneficiul Snejanei Railean a cheltuielilor de judecată; s-a încasat din contul Snejanei Railean în beneficiul lui Alexandru Railean cheltuielile de judecată în sumă de 2400 de lei.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, potrivit speței și a cererii înaintate de reclamantă, Railean Snejana a solicitat partajul datoriilor comune ale lui Railean Snejana și ale lui Railean Alexandru conform contractelor nominalizate cu atribuirea pârâtului Railean Alexandru a ½ din datoriile respective.

La materialele cauzei sunt anexate certificate eliberate de instituțiile financiare: „FinComBank” SA, „Moldindconbank” SA și BC „Mobiasbancă -OTP Group” SA cu mențiunea faptului că, Railean Snejana nu are la momentul depunerii cererii în judecată datorii la aceste instituții. Mai mult, în cererea înaintată, reclamanta confirmă acest fapt.

În această ordine de idei, instanța de fond a conchis cu temeinicie că, nu pot fi admise cerințele reclamantei, deoarece la momentul depunerii cererii în judecată, reclamanta Railean Snejana nu mai datora sume de bani Instituțiilor financiare pentru ca ulterior să solicite partajul acestora.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a menționat faptul, că în temeiul art. 240 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța

judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, precum și instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, or, reclamanta Railean Snejana în cerințele înaintate instanței de judecată nu solicită partajul sumelor achitate pentru stingerea datoriilor avute față de instituțiile financiare.

În acest context, prima instanță a apreciat susținerile reprezentantului pârâtului, avocatului Iulian Pleșca, drept juste, veridice și care corespund circumstanțelor cauzei, or, în acestea se menționează: ”...că în cererea depusă, reclamanta solicită partajarea datoriilor, dar datoriile nu existau la depunerea cererii în judecată, dacă reclamanta solicita încasarea sumelor pentru achitarea datoriilor - este o altă situație, însă potrivit solicitării - cererea este neîntemeiată...”.

În consecință, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia de a respinge integral ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Railean Snejana către Railean Alexandru.

La 26 aprilie 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.28), Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, judecarea recursului și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, sumele contractate au fost investite în reparația casei ce le aparține. A prezentat probe veridice pentru a confirma existența reală a acestor datorii, precum și a demonstrat că sumele împrumutate au fost folosite în interesul familiei.

Referitor la argumentul precum că, intimatul nu cunoaște nimic despre reparația casei de locuit este neveridic. Intimatul a menționat că, nu este indicată destinația creditului, deși, în contract a fost reflectată. Intimatul nu neagă că au fost luate creditele în interesele familiei.

În virtutea art.24 alin.(2) Codul familiei, datoriile comune ale soților se împart între ei proporțional cotelor-părți. Datoriile comune ale soților se consideră acele datorii care au apărut în timpul căsătoriei și au fost contractate în interesul întregii familii fie de ambii soți sau chiar și de unul singur.

Recurenta a opinat că, atât instanța de apel, cât și instanța de fond au interpretat în mod eronat prevederile legale. În motivare, instanța își întemeiază poziția pe argumentul invocat de reprezentantul intimatului, precum că „în cererea depusă, reclamanta solicită partajarea datoriilor, dar datoriile nu existau la depunerea cererii în judecată, dacă reclamanta solicita încasarea sumelor pentru achitarea datoriilor-este o altă situație, însă potrivit solicitării - cererea este neîntemeiată”, fără a elucida deplin circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate. Instanța a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei.

Instanța de fond urma să atribuie intimatului suma de 40000 de lei MD din datoriile comune. Instanța de apel nu a motivat decizia contestată, dar a preluat argumentele invocate de prima instanță în hotărâre.

Recurenta a considerat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și dictată de concluzii și argumente nemotivate. Or, motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 25 mai 2022 (Vol.II, f.d.39) a fost expediată în adresa intimatului, fiind restituită instanței corespondența cu mențiunea „nereclamat” (Vol.II, f.d.41-42).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 22 februarie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 26 aprilie 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.28).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces la data de 27 aprilie 2022 (Vol.II, f.d.14). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Snejana Railean, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat